1917-12-17

AFSENDER
Alf Larsen

MODTAGER
Poul Uttenreitter

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Generel kommentar:
Det Picasso-billede, der faldt i Alf Larsens smag, var det med violinmotivet fra Tetzen-Lunds samling, der blev bragt i forlængelse af Saltos artikel "Pablo Picasso" i november-hæftet 1917.
Karl Larsens maleri Trappegang optrådte i december-hæftet i forbindelse med Vilhelm Wanschers artikel "Kunsten og Underbevidstheden".
Det såkaldt anti-kubistiske digt, Alf Larsen har sendt, er formentlig "Sommeren", der kom i januarhæftet 1918.

Afsendersted:
Ula

Modtagersted:
Kerteminde

Omtalte personer:
Otto Gelsted
Karl Larsen
Pablo Picasso

Arkivplacering:
Poul Uttenreitters papirer. Det Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

DOKUMENTINDHOLD

Alf Larsen takker for brev og tredje hæfte af Klingen. Han roser udvalgte dele af indholdet, billeder af Picasso og Karl Larsen bl.a., og tilslutter sig bladets mission. Desuden sender han kommentarer til et digt, han har sendt, og giver løfte om flere bidrag.

TRANSSKRIPTION

Ula pr Tjølling st 17/12,17.

Kjære herr Poul Uttenreiter,
Tak for Deres brev og for 3die hefte av Klingen. Jeg baade ser og læser det med nysgjerrighed og interesse. Meget av det kan jeg tydelig se er godt saaledes bl.a et billede i forrige hefte av Picasso. Trappen av Karl Larsen ligesaa; men det sidste vil kanske de indviede si er for "populært". Idetheletat er jeg ikke i tvil om at ogsaa denne nye galskab ender med at faa gjort vore øine møre og faa sat sig godt fast i dem! Og da er det altsaa stor Kunst.
Her sender jeg Dem nu et

anti-kubistisk digt som kan tjene til at fremhæve modsætningerne. Bare De nu ogsaa maa synes om det! Jeg skulde ha sendt et til, men det er ikke helt færdig endnu, det kommer om nogen Dage. Siden tror jeg sikkert jeg skal faa lidt prosa istand som De kan se paa. Noget kort og fyndigt, for jeg skjønner det er det som skal til paa Klingens ikke altfor mange blade. Jeg tror nok jeg hidtil har syntes bedst om 2det hefte, men dette sidste virker maaske mere orienterende og "belærende".
Digtet vil de nok være saa venlig at kikke lidt paa, maaske sammen med Gelsted somsaavidt har set eller

2)
læst det en gang før, og avgjøre hvad for varianter er de bedste f.ex. i 4de strofe og i 11te. I den sidste kunde jeg tænke mig "lere og støv", lere er nemlig lidt tungere end aske; er ikke "lere" ogsaa dansk eller hedder det bare "ler", isaafald er altsaa lere norsk. Retskrivningen faar De for tilfælde passe lidt paa saa den ikke blir danskere end den er. Tryk det endelig ikke, hvis De og Gelsted finder det svagt, og vær saa venlig under alle omstændigheder at sende mig manuskriptet tilbage. Jeg sender altsaa snart et mindre digt ogsaa.
Med venlig hilsen til Dem og Gelsted
Deres Alf Larsen
(Vend!)

P.S. Dette digt her hadde jeg smaa smaat tænkt at offentliggjøre ogsaa i

en norsk avis som gjerne vilde ha det. Men hvis "Klingen" nødig ser det, saa send mig et par ord, da det i og for sig er ganske ligegyldigt.

OMTALTE VÆRKER

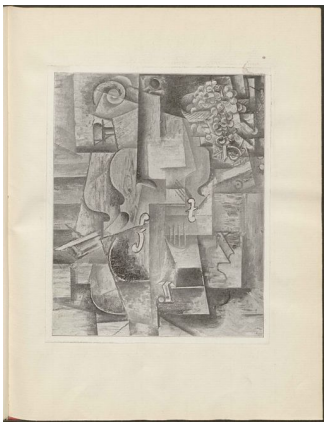

I,2 s. 16

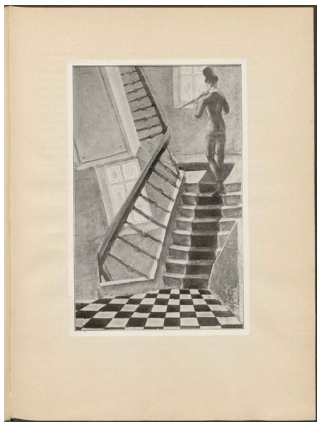

I,3 s. 16

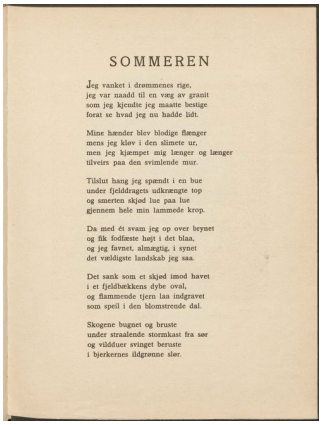

SOMMEREN

Jeg vanket i drømmenes rige,
jeg var naadd til en væg av granit
som jeg kjendte jeg maatte bestige
forat se hvad jeg nu hadde lidt.

Mine hænder blev blodige flænger
mens jeg kløv i den slimete ur,
men jeg kjæmpet mig længer og længer
tilveirs paa den svimlende mur.

Tilslut hang jeg spændt i en bue
under fjeldtragets udkrængte top
og smerten skjød lue paa lue
gjennem hele min lammede krop.

Da med ét svam jeg op over brynet
og fik fodfæste højt i det blaa,
og jeg farvnet, almægtig, i synet
det vældigste landskab jeg saa.

Det sank som et skjød imod havet
i et fjeldbækkens dybe oval,
og flammende tjern laa indgravet
som speil i den blomstrende dal.

Skogene bugnet og bruste
under strualende stormkast fra sør
og vilddiuer svinget berøste
i bjerkernes ildgrønne løer.

En bugt af guddommelig ynde
tog det mørkeblaa stormhav i fang
og lod det begrave sin brynde
i klippernes kjølige svang.

Jeg ved ikke hvordan det hændte,
det var halvt som jeg selv havde skyld
og halvt i mit indre jeg kjendte
at sommeren fødte en bytd . . .

Som jeg grublende tankerne bøide
mod mit hjærtes urolige slag
fik jeg se at en blomstrende høide
var blit til en svær sarkofag,

som reiste sig midt i det hele
med et uhyre lig lagt paa straa.
Og havet fik menneskeligt mæle
og tordnede ud hvad jeg saa.

Men da sandheden rørte mit øre
faldt jeg sammen som smuldrende jord
saa jeg ikke et lem kunde røre
skjønt jeg kjendte mig let som et flor.

Jeg var blevet til liget i dalen,
og en korp slog sig ned paa mit bryst . . .
Men da fik jeg sprængt mig av kvalen,
og lidt efter lidt blev det lyst.

Langsomt blev taagen til fjelde,
og havet gled frem i sin glans.
Den levende dag i sin vælde
brød flammende ind i min sans.

Alf Larsen

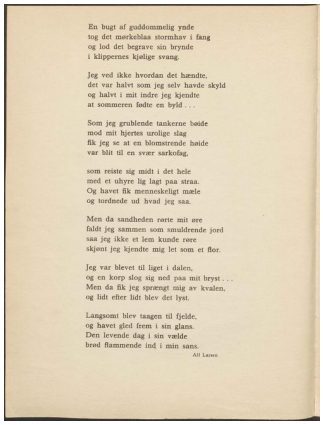

I,4 s. 4

I,4 s. 5

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Ulla pr Fjølling st 17/12 17.

Kære herr Poul Uttenreiter,

Tak for Deres brev og for 3de hefte af Klingen. Jeg baade ser og læser det med nysgjerrighed og interesse. Meget af det han jeg tydelig se er godt saaledes bl.a. et billede i forrige hefte af Picasso. Grappen af Karl Larsen ligesaa; men det er vist kunster de indrømmer si er for „groteskt". I det hele tat er jeg ikke i tvil om at opnaa denne nye galskab sender med at faa fjernvore øine ogsaa og saa sat sig godt fast i dem! Og da er det altsaa stor kunst.

Her sender jeg Dem nu et

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

anti-patriotisk digt som kan
tjene til at fremkove mod-
sætningen. Gaar De nu igaan
maa synes om det! Jeg skulde
ha sendt et til, men det er
ikke helt færdig endnu, det kommer
om nogen dage. Siden tror jeg
næsten jeg skal faa lidt prosa
istand som De kanse paa.
Noget kort og fyndigt, for jeg
skjønner det er det som skal
til paa Klingens ikke alfor
mange blade. Jeg tror nok jeg
hører til her synes bedst om
2det hefte, men det sidste
virker maaske mere vierkende
og „belevent".

Digtet vil de nok være saa
venlige at sikke lidt paa,
maaske sammen med Ibsen
som saavidt har set ellers

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

2)

læst det en gang 1gt, og overjordt hvad for varianter er de bedste fx. i 4de strofe og i 11te. i den sidste kunde jeg tænke mig „lyse og stor"; lyse er nemlig lidt tungere end aske; er ikke „lyse" ogsaa dansk eller hedder det bare „lys"? – saadan er altsaa lyse norsk Retskrivningen faar De jo tilfælde passe lidt paa saa den ikke blir danskere end den er. Jeg det endelig ikke, hvis De og Ekstet finder det svagt, og var saa venlig under allerom-stændigheder at sende mig manuskriptet tilbage. Jeg sender altsaa snart et mindre digt ogsaa.

Med venlig hilsen til Dem og Ekstet

Ds. Alf Larsen.

(Vend!)

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

P.S. Dette digt her havde jeg saa smaat tænkt at offentliggjøre ogsaa i en norsk avis som jeg saae ikke ha det. Men hvis „Klingen" nødig ser det, saa send mig et par ord, da det i og for sig er ganske ligegyldigt.